

สรุปผลการวิจัยและขอเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยนี้เพื่อสร้างตัวแบบจำลองการสอนชุดภาคเรื่อง การใช้สื่อการสอนในรูปของ เทปบันทึกภาพขนาด 1 นิ้ว และ $\frac{1}{2}$ นิ้ว โดยคำนึงถึงศักยภาพความเกี่ยวข้องกับการสอนชุดภาค เน้นเรื่องการใช้สื่อการสอนจากเอกสารอ้างอิงทั่วไป ทั้งของไทยและของต่างประเทศ กำหนดกลักษณะแบบจำลองการสอนในรูป การสอนชุดภาค และคำนึงถึงการสร้างตัวแบบจำลอง การสอนในรูปของ เทปบันทึกภาพขนาด $\frac{1}{2}$ นิ้ว แต่งตั้งคณิตกร รวมการผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาคุณภาพ ของแบบจำลองในแขวงประโภชน์และความเชื่อถือได้ การรับรองคุณภาพใช้แบบประเมินผล เทปบันทึกภาพ ทั้งเนื้อหาและเทคนิคการถ่ายทำ ผลปรากฏว่า แบบจำลองการสอนชุดภาค เรื่องการใช้สื่อการสอนมีคุณภาพทางเทคนิคการถ่ายทำ และเนื้อหาวิชาการสอนอยู่ในเกณฑ์ น่าข้อทดสอบที่วิเคราะห์ที่ความยากง่ายและหาจำนวนจำแนกแล้วไปทดสอบกับนิสิตครุศาสตร์ ปีที่ 3 ที่เรียนวิชา วิธีสอนในระดับปรัชณ์ศึกษา จำนวน 30 คน โดยการสุ่มตัวอย่างเพื่อ ประเมินผลครั้งแรก 10 วันต่อมา นำเทปบันทึกภาพแบบจำลองการสอนมาเปิดเล่นกันให้ นิสิตกู้มเมือง หลังจากการแสดงทักษะการสอนจบลง นำข้อทดสอบชุดเดิมมาทดสอบ เพื่อ ประเมินผลครั้งหลัง โดยใช้การทดสอบค่าที่ (t -test)

ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของการทดสอบความรู้เกี่ยวกับการใช้สื่อการสอน เพื่อหาประสิทธิภาพของแบบจำลองทักษะการสอนที่สร้างขึ้น พบว่า โดยเฉลี่ยแล้ว คะแนน เฉลี่ยของนิสิตก่อนและหลังการสอนใช้แบบจำลองการสอนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ ความมีนัยสำคัญ 0.01 กล่าวคือ นิสิตที่รับเทปบันทึกภาพแบบจำลองการสอนชุดภาคแล้ว มี ความรู้เกี่ยวกับการใช้สื่อการสอนเพิ่มขึ้น กล่าวอีกนัยหนึ่งคือ แบบจำลองการสอนชุดภาค เรื่องการใช้สื่อการสอน สามารถช่วยให้นิสิตมีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนรู้เกี่ยวกับทักษะการสอน เพิ่มขึ้น

การวิจัยครั้งนี้แสดงให้เห็นว่า การเรียนทักษะการสอนเรื่องการใช้สื่อการสอนจาก เทปบันทึกภาพในรูปของการสอนชุดภาค ช่วยให้ความรู้เกี่ยวกับการใช้สื่อการสอนเพิ่มขึ้น

การวิจัยนี้เนื่อเบรี่ยบเทียบกับการวิจัยในลักษณะใกล้เคียงกัน วิลเบอร์ สชาร์ม¹ (Wilber Schramm) ได้ทำวิจัยเรื่อง "What we know about learning from Instruction Television"² พบว่า ผลการเรียนทางโทรทัศน์จะดีขึ้นเมื่อเรียนมีประสบการณ์ที่กว้างขวางกว่าการเรียนในชั้นสามัญปกติ

ในปี ก.ศ. 1961 บอนด์ (Bond - 1961) กล่าวว่า การที่คนเราจะเรียนรู้ได้มากน้อยแค่ไหนขึ้นอยู่กับแต่ละบุคคล การสอน (ซึ่งเป็นการเรียนรู้อย่างหนึ่ง) จะมีประสิทธิภาพแค่ไหนขึ้นอยู่กับความแตกต่างระหว่างบุคคล² (Learning varies with the individual..Teaching much take account of individual difference if all are to achieve maximum learning) เราจะเห็นว่า การฝึกทักษะการสอนด้วยวิธีการสอนจุดเด่น เปิดโอกาสให้ผู้ฝึกแต่ละคนได้ฝึกทักษะสอนตามความสนใจของตน ซึ่งเริ่มจากการเลือกเนื้อหาสำหรับหัวข้อที่ทำการสอน และสอนตามความความสามารถที่มีอยู่ ขบวนการวิจารณ์ติชม (Critique) และสอนใหม่ (Reteach) จะทำให้ผู้ฝึกแต่ละคนได้เห็นข้อบกพร่องของตน และปรับปรุงข้อบกพร่องของตน นับว่าเป็นวิธีการที่สำคัญลักษณะ "เอกตถบุคคล" (Individualization) ไม่ใช่การสอนของคนใดคนหนึ่งมาเป็นบรรทัดฐาน

ในปี ก.ศ. 1968 เม耶ร์³ (Meier - 1968) กล่าวว่า "การพิจารณาอย่างการเรียนรู้จากสถานการณ์การฝึกไปสู่สถานการณ์การสอนจริง จะเกิดขึ้นเมื่อผู้เรียนหรือผู้ฝึกได้เห็น

¹ Wilber Schramm, TV and Over School Crisis (New York: Dadd, Mead, 1958).

² บริลกษณ อุสานะ, การศึกษาการใช้ Micro-teaching ในการฝึกสอนของวิทยาลัยครุศาสตร์ (ปริญญานิพนธ์ วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร, 2517).

³ John H. Meier, "Rationale For and Application of Microteaching to Improve Teaching," The Journal of Teacher Education, Vol.XIX No. 2 (Summer, 1968), p. 147.

สถานการณ์การสอนห้องหมก⁴ เนื่องจากการฝึกทักษะการสอนค่วยวิธีการสอนแบบบุลภาคนเป็นการสอนที่เลียนการสอนจริง เพียงแต่ย่อส่วนลงมาห้อง จำนวนนักเรียน ทักษะที่ใช้ เนื้อหา และเวลาที่สอน จึงทำให้ผู้ฝึกให้เห็นขบวนการและสถานการณ์การสอนจริงห้องหมก ห้องมีโอกาสฝึกควบคุมขบวนการสอนห้องหมกได้คลายกรัง เพราะไม่ห้องใช้เวลามาก ค่วยเหตุนี้ ผู้ฝึกจึงสามารถนำทักษะการสอนที่ได้ฝึกแล้วไปใช้ในสถานการณ์การสอนจริงในโรงเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ในปีเดียวกัน ครูซินสกี้⁴ (Kruziniski - 1968) ได้แสดงความคิดเห็นในศ้น ความวิถีกังวลกับการฝึกสอนไว้ว่า เนื่องจากการประเมินผลการฝึกสอนเป็นแบบอัตนัย(ขึ้นอยู่กับอาจารย์นิเทศก์แต่ละคน) นักศึกษาฝึกสอนจึงมักเกิดความวิถีกังวลขณะฝึกสอน และจะพยายามศึกษาอาจารย์นิเทศก์ต้องการให้สอนแบบใดแล้วพยายามทำตาม เมื่อเป็นเช่นนี้ จึงทำให้หมดความมั่นใจเริ่ม ไม่เชื่อมั่นในตนเอง เกิดหัศค์ที่ไม่คือหน้าที่ ไม่กล้าแสดงออก เกิดความวิถีกังวลจะต้องปฎิบัติงานของเขบทั่งหมดไว้ จึงเป็นผลให้การสอนไม่ดีเท่าที่ควร

ผลการวิจัยของ โคซีโลสกี้⁵ (Kocylowski - 1971) ที่ เวียนสเทหยุนิเวอร์ซิตี้ นครรุ่มชีแกน ในปี ก.ศ. 1971 โคซีโลสกี้ได้ทำการศึกษาเบรี่ยนเทียบประสิทธิภาพของ การสอนบุลภาคน กับการฝึกสอนในชั้นเรียนตามปกติ โดยไม่มีการฝึกทักษะการสอนประกอบ ในขณะฝึกสอน ในการเตรียมครูประจำการ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลองคือครูประจำการ จำนวน 66 คน กลุ่มทดลอง ได้แก่ครูประจำการจำนวน 34 คนที่เคยฝึกทักษะการสอนค่วยวิธี การสอนแบบบุลภาคนที่ เวียนสเทหยุนิเวอร์ซิตี้ (Wayne State University) เมื่อปี

⁴Eugene Kruziniski, "Some Thoughts on Practice Teaching,"

The Record, Vol. 70 (November, 1968), pp. 133-138.

⁵Mary M. Kocylowski, "A Comparison of Micro-Teaching and Conventional System of Pre-service Teacher Education on Teaching Effectiveness," (Doctor's Thesis, Wayne State University, 1970), 115 pp.

ค.ศ. 1968 ส่วนกลุ่มควบคุมไก้แก่ครูประจำการ 32 คน ซึ่งไม่เคยฝึกหัดจะการสอนค้ายิวชีการสอนแบบชุดภาคมาก่อน

ในการ รวมข้อมูลนั้น ผู้ทดลองได้ออกไปบันทึกภาพและเลี่ยงในขณะที่กลุ่มตัวอย่าง กล่าวสั้นๆ ดังนี้ หลังจากนั้นได้รวมรวมเทปบันทึกภาพทั้งหมดกลับไปยังมหาวิทยาลัย (Wayne State University) บุรุษประเมินผลการสอนจากเทปบันทึกภาพคือ อาจารย์นิเทศก์ 3 คน ซึ่งไม่ทราบว่าผู้สอนเคยฝึกหัดจะการสอนค้ายิวชีการสอนชุดภาค หรือวิธีการสอนตามปกติ โดยไม่มีการฝึกหัดจะการสอนประกอบ ผลการวิจัยปรากฏว่า กลุ่มทดลองมีความสามารถในการสอนสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญ .01

การที่กลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการฝึกหัดจะการสอนชุดภาค มีทักษะการสอนสูงกว่ากลุ่มที่ไม่ได้รับการฝึก อาจเป็น เพราะสาเหตุที่ว่า การสอนแบบชุดภาคมีขั้นตอนการฝึกสอนแบบสอน-วิจารณ์ทิชม - สอนช้า - วิจารณ์ทิชม - สอนช้า (Teach-Critique-Reteach-Critique-Reteach) ใน การฝึกหัดจะการสอนแต่ละหักษะจะได้ผลเป็นที่พอใจ ในการวิจารณ์ การสอน (Critique) แต่ละครั้ง ผู้ฝึกได้ทราบผลการสอนจากเพื่อน (Peers) ที่เข้าสังเกต การสอน จากอาจารย์ผู้ดำเนินการฝึก และ/หรือ อาจารย์นิเทศก์ (Supervisor) และ จากตัวเองโดยพึงและถูกจากเทปบันทึกภาพ ค่ายวิชีเหล่านั้น ทำให้ผู้ฝึกมองเห็นแนวทางว่า ควรจะปรับปรุงการสอนของตนอย่างไร เมื่อผู้ฝึกได้ฝึกฝนทักษะการสอนแต่ละหักษะจนเป็นที่พอใจแล้ว จึงฝึกหัดจะอื่นต่อไป ค่ายวิชีการเรียนนี้ ย่อมทำให้นักศึกษาเกิดความมั่นใจในตัว เองยิ่งขึ้น

ในปี พ.ศ. 2514 ว.พ.รัตนวงศ์⁶ ทำการวิจัยเรื่อง "การเปรียบเทียบการสอนวิชาสังคมศึกษาโดยใช้วิเคราะห์เชิงคุณภาพกับการสอนโดยไม่ใช้วิเคราะห์เชิงคุณภาพ" พบว่า ผลการเรียนของนักเรียน ที่เรียนจากโครงสร้างการเรียนจากการสอนของครูโดยตรง ได้ผลไม่แตกต่างกัน บทเรียนทั้ง

⁶ ว.พ.รัตนวงศ์, "การเปรียบเทียบการสอนวิชาสังคมศึกษาโดยใช้วิเคราะห์เชิงคุณภาพกับการสอนโดยไม่ใช้วิเคราะห์เชิงคุณภาพ" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาวิชา แผนกวิชาโสสทศัลศนศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2514) (อักษรไทย).

วัสดุประสงค์ให้เรียนเห็นรายละเอียดของสื่อการสอนจะเรียนทางโทรศัพท์ได้กว่า

... การเพิ่มประสิทธิภาพของการสอนโดยใช้สื่อการสอนก็มิได้เป็นหลักประกันของการสอนจะໄດ้ผลลัพธ์ที่ดีและสมอไป ถ้าหากใช้สื่อการสอน และเครื่องช่วยการสอนในการเรียนหมายความต้องมีสิ่งที่นำมาใช้เป็นสื่อันช่วยทุ่นให้คุณภาพของภารกิจขึ้นอย่างแท้จริงเท่านั้น กล่าวใช้เครื่องช่วยการเรียนการสอนที่ไม่เหมาะสม หรือในครุภัยไม่จำเป็นก็คงใช้นั้น บูรณาการพยายามเพิ่มประสิทธิภาพโดยไม่ทำให้เกิดผลคุณบุคุณที่ใช้สำหรับประเทคโนโลยีทั้งพัฒนา ถูกทางจะหุ่น เทเงินทองไปใน การซื้อหุ้นส่วน และเครื่องมือเครื่องใช้ราคแพง โดยมีความคิดเห็นว่าประเทศที่พัฒนาทางประเทศได้ดีกว่า วัสดุ คุรุ่งมือเครื่องใช้อย่างนั้นใช้คุณลักษณะนี้ไม่เป็นการถูกทุนที่มีความนัก การลงทุนในเรื่องสื่อการสอนอย่าง ๆ เพื่อนำมาใช้แก่ภูมิภาคการเรียนการสอนควรจะห้ามเมื่อไหร่ทำการศึกษา วิจัย และพัฒนาอย่างรอบคอบแล้ว⁷.

อย่างไรก็ ยังไม่มีประเทศใดสามารถสร้างระบบขั้นมาเพื่อจะใช้โทรศัพท์ให้เกิดผล แก่การศึกษาได้เต็มที่ เพราะยังขาดความรู้ในวิธีการเสนอบทเรียน บุคลากร การดำเนินงาน ที่เหมาะสม และเงินทุน การใช้โทรศัพท์เพื่อการสอนจะต้องเป็นอีกกลักษณะหนึ่งที่แตกต่างไป จากการถ่ายทอดการสอนที่ใช้สอนในชั้นเรียนตามปกติ ตัวอย่างเช่น ที่นิยมสอนแบบเรียน ในประเทศօสเตรเลีย ได้มีการทดลองจัดทำรายการ 9 - 10 นาที ชั้นวิชการเสนอเนื้อหา ท่องอาชีวศึกษา วิจัยเป็นจำนวนมาก⁸

คุณรัชทัยทรัพยากร

⁷ กอ สวัสดิพานิชย์, "วิัฒนาการของเทคนิคและเทคโนโลยีในการสอน" ประมวลบทความเกี่ยวกับนวักรรมและเทคโนโลยีการศึกษา (พะนค: กรมวิชาการ, 2515).

⁸ กอ สวัสดิพานิชย์, "บทบาทของผู้บริหารการศึกษาที่มีต่อสื่อสารและเทคโนโลยี อุปกรณ์ในการพัฒนาการศึกษาในชนบท" บรรยายประกอบวิชา Seminal in A.V. Communication แผนกวิชาสื่อสารและเทคโนโลยีการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย วันที่ 30 มกราคม 2516.

การใช้โทรศัพท์มือถือ ใช้กับระบบบันทึกภาพในสถานีฟิกหักครูอาจทำได้หลายประการ กล่าวคือ (1) สอนวิชาการ (2) ใช้กับการสอนแบบจุดภาค (3) ใช้ในการประเมินผลการสอนของครุหรือนักศึกษาฝึกสอน (4) ใช้ประกอบกิจกรรมทางวิชาการของอาจารย์หรือนักศึกษา ทำการคำนวณงานต้องทำความร้อนคอม ท่องมีสื่อการสอนและสิ่งอำนวยความสะดวก หลักพื้นฐานของการใช้โทรศัพท์เพื่อการศึกษา ได้แก่ สมมติฐานที่ว่า การเรียนรู้เกิดจากการตอบสนองจากสิ่งเร้าที่เหมาะสม หรือสถานการณ์ที่เหมาะสม

ข้อเสนอแนะ

การสร้างแบบจำลองการสอนจุดภาคครั้งนี้ ใช้สำหรับเน้นลักษณะการใช้โทรศัพท์กับการสอนจุดภาคกันนี้

1. การใช้โทรศัพท์กับการสอนจุดภาคต้องมีการวางแผนการสอน จุดมุ่งหมายของบทเรียน วิธีการคำนวณการสอน และการวางแผนที่ต้องทำอย่างรอบคอบมากกว่าการสอนในชั้นเรียนธรรมชาติ ตลอดจนการซ้อมก่อนสอนจริง

2. แบบจำลองการสอนจุดภาค ควรทำโดยการบันทึกลงเทปบันทึกภาพขนาด $\frac{1}{2}$ นิ้ว หรือภาพพยนต์ขนาด 16 มม. สี-เสียงในพื้นที่ หรือขาว-ดำ แล้วแทนที่รัพพ์ ในรูปของทักษะการสอนมาตรฐาน ซึ่งไม่มีการปรับปรุงวัดความสัมฤทธิ์ผลลัพธ์เป็นที่แน่นใจ สามารถจะทำให้ทดสอบทุกทักษะการสอน เก็บไว้และมีการปรับปรุงใหม่ในเวลาระยะสั้นเพื่อให้ทักษะการสอนทันสมัยอยู่เสมอ

3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล แสดงว่า การเรียนรู้ทักษะการสอนเรื่อง การใช้สื่อการสอนจากเทปบันทึกภาพ ช่วยให้ความรู้ ความเข้าใจ และความจำ ท่อนেื่อหาทักษะเพิ่มขึ้น กล่าวคือ การใช้แบบจำลองการสอนจุดภาคในการฝึกทักษะการสอนของนิสิตฝึกหักครู สามารถช่วยให้นิสิตมีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนรู้เกี่ยวกับทักษะการสอน เพิ่มขึ้น

4. เทปบันทึกภาพเป็นแบบจำลองสถานการณ์การสอนในการฝึกทักษะการสอนทาง ฯ สามารถช่วยในการปรับปรุงการสอนของนิสิตฝึกสอน เพราะสามารถมองเห็นรูปแบบของทักษะการสอนที่ดี และสามารถนำมาศึกษาแก้ไขข้อบกพร่องของตนเอง

5. บทเรียนที่มีวัสดุประสงค์ให้ผู้เรียนเห็นรายละเอียด สามารถสอนทางโทรศัพท์

ໄດ້ຜລືກີ່ກວ່າກາຮອນໃນຫັນເຮັດວຽກ ເພຣະກລ້ອງຢ່າຍໂທຮັດສາມາດຖະວາຍກາພະບະໄກລ ປານກລາງ ໄກລ ແລະ ໄກລທີ່ສຸກໄກ ສາມາດເນັ້ນເຂົາພະຈຸກທີ່ເຫັນວ່າເປັນຈຸກສັກໝູ ອັນຈະເປັນກາຮົງຄູຄວາມສົນໃຈຂອງຜູ້ເຮັດວຽກໄປຢັງຈຸກທີ່ກອງກາຮໄກງາຍ ແລະ ແນແອນ ພລອກຈານພາຫຼວອັກຊະທີ່ກອງກາຮໄຫຼຸງເຮັດວຽກ

6. ກາຮໃຊ້ໂທຮັດກັບກາຮອນຈຸລກາກສາມາດປະຫຍັກເວລາເຮັດວຽກ ເນື່ອເປົ້າຍບໍ່ເຫັນກັບກາຮອນໃນຫັນເຮັດວຽກ ແຕ່ກອງຮະວັງໄມ່ບໍ່ຮຽນຈຸ່ນເຫັນກັນໄປ ຮວ່ມທັງກາຮເສັນອັບທເຮັດວຽກຈະກອງກະຈຳງາງທຸກຮະບະ ເພຣະດ້ານີສິກິດີກັດກຽມມທເຮັດວຽກໄມ່ທັນ ນິສິກະທຸນຄວາມສົນໃຈໃນທເຮັດວຽກ

7. ກອນດໍາເນີນກາຮສ້າງແບບຈຳລອງກາຮອນ ຕົວໜັກຂອມການພ້ອມເພື່ອຍອງເຈົ້າຫຼາຍທີ່ຈັກທໍາຮາຍກາຮແລະອຸປະກົດຈົນເປັນທີ່ພອຍໃຈ

ຂໍ້ເສັນອັນແນະໃນກາຮທ່າງວິຊັກຮັງທົ່ວໄປ

ກາຮວິຊັກຮັງນີ້ເພື່ອສ້າງແບບຈຳລອງກາຮອນຈຸລກາກເວົ້ອງ "ກາຮໃຊ້ສື່ກາຮອນ" ໃນກາຮອນໃນຢູ່ປອງເຫັນມີກາພັນຍາດ $\frac{1}{2}$ ນັ້ນ ໃຫ້ເປັນສັນໜຶ່ງຂອງກາຝິກທັກະຂອງຄຽງ ແລະ ນິສິກິດີກັດກີ່ໃຫ້ກາຮອນແບບຈຸລກາກເປັນຫຼັກໃນກາຮິກທັກະກາຮສອນຕ່າງໆ ວິເກຣະໜີແບບຈຳລອງກາຮອນທີ່ສ້າງຂຶ້ນ ແລະ ປັບປຸງໃຫ້ເໝາະສົ່ນ ທົດສອນຫາປະລິທີກາພຂອງແບບຈຳລອງກາຮອນເພື່ອຫາແນວທາງໃນກາຮໃຊ້ກາຮອນແບບຈຸລກາກ ເພື່ອປັບປຸງຄຸມກາພຂອງນິສິກິດີກັດກຽມ ແລະ ຄຽງປະຈຳກາຮໃຫ້ປະສິທີກາພກີ່ຂຶ້ນ ກາຮວິຊັກທີ່ກວ່າທ່ານໄປ ດືອ

1. ທ່ານແນວທາງແລະ ວິຊັກທີ່ເໝາະສົ່ນເພື່ອກາຮໃຊ້ກາຮອນຈຸລກາກປັບປຸງຄຸມກາພກາຮອນຂອງນິສິກິດີກັດກຽມໃນກາຮອນຮະດັບຫັ້ນຕ່າງໆ

2. ສ້າງແບບຈຳລອງກາຮອນຈຸລກາກໃນຢູ່ປອງເຫັນມີກາພັນຍາດ $\frac{1}{2}$ ນັ້ນ ທີ່ຈົບປ້າກັບມັນຍາດ 16 mm . ໃຫ້ເປັນສັນໜຶ່ງຂອງກາຝິກທັກະຂອງຄຽງແລະ ນິສິກິດີກັດກຽມໃນກາຮອນຮະດັບຫັ້ນຕ່າງໆ

3. ທົດລອງໃຊ້ແບບຈຳລອງກາຮອນຈຸລກາກກັບນິສິກິດີກັດກຽມ ແລະ /ທີ່ຈົບປ້າກັບມັນຍາດ ເພື່ອຫາປະລິທີກາພຂອງແບບຈຳລອງກາຮອນທີ່ສ້າງຂຶ້ນ ຄວາທົດລອງໃຊ້ກັບກຸລຸມກັ້ວຍໆຢ່າງຈຳນວນນາກ ເພື່ອໃຫ້ໄດ້ຜລືກາຮທົດລອງອ່າຍ່າງແນ່ນອນ ມີການເຊື່ອມໜີສູງ

4. เปรียบเทียบความสามารถหรือทักษะในการสอนของนิสิตฝึกหัดครู และ/หรือครูประจำการ ที่ໄດ້ฝึกหัดจากการสอนด้วยวิธีการสอนแบบชุดภาค กับนิสิตฝึกหัดครู และ/หรือครูประจำการ ที่ไม่ได้ฝึกหัดจากการสอนด้วยวิธีการสอนแบบชุดภาค ว่า กลุ่มตัวอย่างประชากรทั้งสองกลุ่มนี้ทักษะการสอนแตกต่างกันหรือไม่ และมีพัฒนาการในการสอนแตกต่างกันหรือไม่อย่างไร

5. ควรจะໄດ້ทดลองนำร่องใช้การฝึกหัดและการสอนแบบชุดภาค และการสร้างสถานการณ์จำลองมาใช้ควบคู่กันแทนการฝึกสอนในอนาคต เพื่อช่วยแก้ปัญหาการขาดโรงเรียนฝึกสอน อาจารย์นิเทศก์ไม่เพียงพอ และครูพี่เลี้ยงไม่ให้ความร่วมมือ

6. ควรจะໄດ້มีการจัดตั้ง คลินิกการสอนแบบชุดภาค (Microteaching clinic) ในสถานบันฝึกหัดครู เพื่อช่วยเหลือนิสิตฝึกสอนที่มีปัญหาในการสอน เช่น จัดให้นิสิตที่นำเด็กนักเรียนเข้าสู่บทเรียนไม่เป็น หรือ นิสิตที่ใช้สื่อการสอนประกอบการสอนไม่เป็น และอื่น ๆ ໄດ້ฝึกหัดจะเหล่านั้นเป็นพิเศษหลังการสอน โดยจัดหนักเรียนและเกริ่องมือเกริ่องใช้ในการฝึกให้ และเพื่อปรับปรุงการสอนของครูประจำการ เช่น จัดให้มีการอบรมครูพี่เลี้ยง เกี่ยวกับทักษะการสอนใหม่ ๆ เป็นทัน คลินิกถึงกล่าวควรอยู่ในบริเวณสถานบันฝึกหัดครู และอยู่ใกล้โรงเรียนสาขาวิชา หรือโรงเรียนที่ให้ความร่วมมือในโครงการปรับปรุงการสอนของครู เพื่อสะดวกในการฝึก

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย